

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.000
Letna naročnina L 2.000
Letna inozemstvo L 3.000
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XVI. - Štev. 40 (813)

Gorica - četrtek 1. oktobra 1964 - Trst

Posamezna številka L 40

Poročilo s koncila Notranji položaj v Italiji

Drugi teden del na koncilu je potekal v znamenju dveh važnih zadev: 1. koncilski očetje so razpravljali o posebni Izjavi o verski svobodi. To izjavo bodo dodali k osnutku o ekumenizmu. 2. nadaljevali so z glasovanjem o raznih členih osnutka o Cerkvi. Oglejmo si na kratko eno in drugo.

Na koncilu vedno bolj poudarjajo dejstvo, da je namen sedanjega koncila pastoralen, to je dušnopastirski. Zato pa se izogibajo kakim posebnim teološkim zadevam, ki bi zahtevale kake definicije, in se raje ustavljajo ob praktičnih vprašanjih sodobne Cerkve in človeštva. V zvezi s tem praktičnim namenom koncila je tudi Izjava o verski svobodi. To izjavo je hotel imeti sam pok. papež Janez XXIII. Prvič v zgodovini koncilov je, da se koncilski očetje bavijo s podobnim vprašanjem, ki ni toliko dogmatično, temveč pastoralno in deloma še juridično. Ker gre torej za življenjsko vprašanje, ni čuda, če so bili koncilski očetje glede tega zelo različnega mnenja. O predloženem osnutku so izrekli najrazličnejša mnenja: eni so ga hvalili in odobraval, drugi so zahtevali razne popravke, tretji so ga enostavno zavrgli, češ da ni zanič. Bilo je zanimivo slediti njihovim izjavam v časopisnih poročilih. V enem so se vsi strinjali: Taka izjava je potrebna in jo od koncila pričakujejo kristjani in nekristjani.

Različnost mnenj na koncilu nas ne sme čuditi, ker so škofje iz vseh dežel sveta, kjer se problem verske svobode izraža v najrazličnejših oblikah, od popolne verske in cerkvene svobode v Angliji in ZDA do zanikanja vsake take svobode v deželah pod komunističnimi režimi. Tako so

škofje v svojih posegih v debato bili verna podoba tega, kako neko praktično vprašanje zadobi različne oblike v različnih pogojih. Vendar so sklenili, da bo koncil poudaril nekaj najbolj splošnih načel o pravicah, ki so vrojene vsakemu človeku, da sme po svoji vesti v Boga verovati in tudi na zemaj častiti ter po svoji vesti živeti, ne da bi ga smel kdor koli zaradi tega preganjati ali podcenjevati.

GLASOVANJE O CERKVI

Istočasno z razpravo o verski svobodi je šlo glasovanje raznih členov osnutka o Cerkvi. Na vrsti so bili razni važni členi, ki so lani zbudili dolge debate. Letos so pri glasovanju drugega za drugim sprejeli z velikansko večino. Omenimo naj, da je bil sprejet tudi tisti člen, ki govori, naj se tudi v zapadni Cerkvi obnovi samostojen in trajen red diaconata kot je bilo v prvih krščanskih stoletjih. Ta člen so koncilski očetje sprejeli z veliko večino. Ko je potem prišlo do glasovanja, ali bodo morali diakoni držati celibat, sta obveljali dve mnenji: če postanejo diakoni mladi fantje, bodo morali napraviti obljubo celibata tako kot duhovniki.

Službe, ki jih bo opravljal diakon, ostanejo tiste, ki so bile v veljavi nekoč: krščevanje, pogrebi, pridiganje, obhajanje in podobno.

Kje naj se uvede stalen red diaconata, pa bodo odločale škofovske konference in bo moral to potrditi sv. oče.

Po končanih razpravah o verski svobodi so začeli debatirati Izjavo o judih in drugih verstvih.

Italijansko politično življenje je še vedno zelo razgibano. Vrsta dogodkov in okoliščin je pripomogla, da so oživele stare in se pojavile nove polemike. Temu se ne smemo preveč čuditi, kajti upravne volitve so tako rekoč pred durmi. Pred tednom dni je bilo še negotovo, kajti socialisti so želeli volitve prenesti in prej urediti vprašanje nasledstva bolnega predsednika Segnija. Toda vlada je na seji prejšnji petek sklenila, držati se ustavnega roka in je v ta namen določila datum 22. in 23. novembra. Tega dne bodo po skoro vsej državi upravne volitve za obnovo občinskih in pokrajinskih svetov. — Kar se naših krajev tiče, bodo pokrajinske volitve tako v tržaški kot v goriški in videmski pokrajini. Ne bo pa občinskih volitev v Trstu in Gorici. Nove občinske svete bodo pa volili v vseh ostalih okoliških občinah, in sicer po večinskem sistemu v občinah do pet tisoč prebivavcev, po proporcionalnem pa v občinah z nad pet tisoč prebivavci. Po tem novem pravičnejšem sistemu se bo na Tržaškem volilo v Miljah, Dolini in v Devinu-Nabrežini.

ZAPLETLJAJ V SENATU

V senatu je v minulem tednu prišlo do nepričakovanega zapletljajja, ki bi lahko povzročilo vladno krizo. V razpravi je bil vladni ukrep o zvišanju splošnega davka na promet (IGE) od 3,30% na 4%, ki spada v okvir vladnih ukrepov proti neugodni gospodarski konjunkturi. Zaradi slabe organizacije in strankarske nedisciplin vladni ukrep ni prodril. Od 208 prisotnih senatorjev, jih je 107 glasovalo proti vladi, 101 pa za vlado. Iz glasovanja je razvidno, da je z opozicijo potegnilo kar 15 tako zvanih »prostih strelcev« iz vrst vladnih strank. Sumijo, da gre za demokristjanske senatorje. S tem v zvezi je zanimivo, da je preko 40 senatorjev KD bilo odsotnih.

Opozicija je takoj zahtevala odstop vlade. Toda vodstva vladnih strank so ugotovila, da ne gre za nezaupnico vladi v pravem smislu besede in da zaradi tega vlada nima formalne dolžnosti odstopiti. S tem je bila vladna kriza zaenkrat preprečena, toda mučen vtis, ki ga je incident v senatu povzročil, še naprej poživlja polemike ne samo med vlado in opozicijo, ampak med samimi vladnimi strankami.

IZJAVE SARAGATA

Nezadovoljstvo med strankami vladne koalicije povzroča namreč še nerazčiščeno razmerje sil v notranosti KD po njenem zadnjem kongresu. Novo vodstvo stranke morajo šele izvoliti 1. oktobra. Na kongresu se je namreč izkazalo, da nobena struja nima absolutne večine, zato bo nujno moralo priti do povezave vsaj dveh struj. Najmočnejša je tako zvana moro-dorotejska skupina, ki jo sestavljajo pristaši predsednika vlade Mora.

Socialdemokratski prvak Saragat se boji, da bi se Moro povezal s tako zmerno strujo ali s Fanfanijevo skupino. V intervjuju časopisu »Espresso« je Saragat s tem v zvezi izjavil, da se koalicija med sredinsko-levičarskimi strankami lahko obdrži le pod tremi pogoji: 1) da se program, o katerem so se sporazumele štiri vlad-

ne stranke, izvede na način in v časovnem roku, ki so ga določili; 2) da bo sestava novega vodstvenega odbora KD taka, da bo nudila jamstvo za izvajanje programa levega centra; 3) da na vodstvu vlade mora biti oseba, ki je po godu socialdemokratom. — Po njegovem, politiko levega centra jamčijo različni elementi. Če eden od teh odpade, pade tudi politika levega centra.

Razumljivo, da so te Saragato-

ve izjave znatno oslabile položaj vlade, in to ravno v trenutku, ko je v senatu doživela nepričakovan udarec. Vendar stvarno gledano, ni položaj tako kritičen kot ga predočuje Saragat. Krščanski demokrati se prav gotovo zavedajo velikih odgovornosti, ki jih kot najmočnejša stranka imajo. Če se odgovornega poskusa z levim centrom lotili, so svoje sile prav gotovo izmerili in ga bodo dosledno izvajali.

O PREHODIH V BERLINU

Po dolgotrajnih pogajanjih sta vzhodnonemška vlada in zahodnoberlinski senat dosegla sporazum o obiskih zahodnih Berlinčanov v vzhodnem delu mesta. To je drugi sporazum te vrste, odkar so se lani decembra sporazumeli o obiskih ob novoletnih praznikih. — Kot rečeno so pogajanja za sedanjí sporazum trajala celih devet mesecev. Ze se je zdelo, da ne bodo dovedla do cilja, ko so prejšnje dni javili doseženi sporazum.

Sporazum določa, da lahko zahodni Berlinčani obiskujejo svoje sorodnike v vzhodnem Berlinu od 26. oktobra do 8. novembra in od 19. decembra do 3. januarja 1965. Za obisk med velikonočnimi prazniki prihodnje leto se bodo še podrobno dogovorili. — Propustnice za obiske bodo izdajali na 16 krajih v zahodnem Berlinu, mejo pa bodo prestopili na petih prehodih.

V sporazumu je rečeno, da je mogoče sporazum podaljšati na željo ene izmed obeh strani.

Odmevji na doseženi sporazum so bili pozitivni. Botska vlada je sporazum odobrila soglasno, čeprav je še pred nekaj dnevi omahovala in imela nekatere predhodke, češ da bi s tem dejansko priznala Vzhodno Nemčijo. Temu očitku se je diplomatsko ognila na ta način, da je v zapisnik o sporazumu vstavila izjavo: »Obe strani izjavljata, da se nista sporazumeli o sedežu, oblasti in pristojnosti podpisnikov«.

Računajo, da se bo moglo okoristiti sporazuma okrog 800 tisoč Berlinčanov, ki imajo sorodnike na drugi strani zidu.

Ciper in sovjetska pomoč

Ciprski minister za trgovino in industrijo Araouzos je na tiskovni konferenci izjavil, da bo Sovjetska zveza v kratkem podpisala s Ciprom sporazum za dobavljanje orožja. Izjavil je tudi, da bo sovjetska pomoč brezplačna in brez političnih pogojev. Medtem poročajo, da je že prišel v Moskvo ciprski zunanji minister Kiprionu, da podpis omenjeni sporazum o vojaški pomoči.

Turška vlada je od svoje strani preklicala vse dopuste svojim vojakom in za-

čela pošiljati grškim državljanom obvestila, da bo začela v drugi polovici oktobra izvajati ukrepe za njihov izgon iz države.

Varnostni svet je medtem na predlog generalnega tajnika U Tanta soglasno odobril podaljšanje mandata sil OZN na Cipru za nadaljnje tri mesece. Kot znano je prvotni rok potekel 26. septembra. Velešile pa se niso mogle sporazumeti o predlogu U Tanta, da bi se točneje določile naloge varnostnih sil Združenih narodov na otoku. — Precej vznemirjenosti je povzročilo odkritje orožja v nekem vozilu četr OZN. Po virih ciprske vlade so omenjeno orožje hoteli vtihotapiti v neko turško vas na otoku. V zadevo sta vpletena dva švedska častnika in trije vojaki.

V zvezi s ciprskim problemom se postavlja sedaj vprašanje: Ali bo v teku treh mesecev prišlo do odločilnega prekreta, da bodo lahko mednarodni oddelki brez skrbi zapustili otok? Nadškof Makarios ni še z nobenim večjim dejanjem pokazal, da misli rešiti spor na kompromisen način. Njegovo naslanjanje na sovjetsko vojaško pomoč daje misliti, da se pripravlja na novo ofenzivo. Če bi se zavedal tveganja, kateremu se izpostavlja, bi prav gotovo odnehal od svoje trmoglavosti.

Uničevalno delo orkana »Wilda« na Japonskem

Japonska je plačala težak davek ob zadnjem ciklonu »Wilda«, ki je zajel tri province, Kagoshimo, Hiyazaki, Huoggo, otok Shikoto in industrijsko področje Kansai. K sreči je ciklon prizanesel Tokiu, kjer so bili že v velikih skrbih zaradi bližajočih se olimpijskih iger.

Ciklon je zahteval 33 mrtvih, 500 ranjenih in 10 pogrešanih, 20 tisoč popolnoma porušenih stanovanj, 70 tisoč poplavljenih in poškodovanih stanovanj, 64 potopljenih in 192 poškodovanih ladij.

Zaključek zagrebskega velesejma

V nedeljo 20. septembra se je uspešno zaključil mednarodni zagrebški velesejem, ki je med največjimi velesejmi na svetu. Obiskalo ga je en milijon sedemsto tisoč oseb.

Preiskava o smrti Kennedyja

V nedeljo je ameriška vlada objavila rezultate preiskovalne komisije, ki jo je vodil predsednik najvišjega zveznega sodišča Warren. Komisija je bila imenovana 29. novembra lani in je zaključila z delom 24. septembra letos. Njeno poročilo vsebuje 881 strani ter obsega okrog 300 tisoč besed. Iz rezultatov preiskave izhaja, da je Lee Oswald edini Kennedyjev morivec, ki je nastopil na lastno pest in ni torej pri svojem podlem dejanju bil z nikomer povezan. Enako je na lastno pest ravnal Oswaldov morivec Jack Ruby.

Isto poročilo tudi odločno zanika, da bi Kennedyjev morivec bil na kakršen koli način povezan s sovjetsko ali ku-

bansko vlado, čeprav je Oswald bil po političnem prepričanju marksist in je nekaj časa živel na Kubi in v Sovjetski zvezi. — Končni zaključek je, da sta protagonista tragedije v Dallasu, Oswald in Ruby, bila dve neuravnovešeni osebi, ki sta ločeno ravnali druga od druge.

Poleg tega temeljnega zaključka, je preiskava prišla do ugotovitve, da je bila varnostna služba med Kennedyjevim spovedom po Dallasu pomanjkljiva. Sam Kennedy je baje dve uri pred atentatom v razgovoru izjavil, da je predsednika ZDA kaj lahko umoriti, kakor da bi slutil nevarnost, ki mu je pretila in usodno pokončila njegovo mlado življenje.

RAZPIS UPRAVNIH VOLITEV

V Rimu so uradno sporočili, da bodo 22. novembra upravne volitve. Z nekaterimi izjemami bodo torej v nedeljo 22. novembra pokrajinske in občinske volitve po vsej državi. Za nas pridejo v poštev volitve pokrajinskega sveta na Tržaškem in občinske volitve v občinah Devin-Nabrežina, Zgonik, Repentabor, Dolina in Milje. V tržaškem mestu ne bo občinskih volitev, ker so bile leta 1962. Medtem ko bodo občani tržaške mestne občine volili pokrajinske svetovavce in občinske svete svojih občin.

Slovenska skupnost bo nastopila na pokrajinskih in občinskih volitvah. Pripravljalna dela so že povsod v teku. Za zdaj je najvažnejše sestavljanje list in zbiranje podpisov predlagateljev. Za pokrajinske volitve v tržaški pokrajini je treba predložiti listo s 24 kandidati in najmanj 500 podpisov predlagateljev. Za občino Devin-Nabrežina je treba predložiti listo z 20 kandidati in najmanj 70 podpisov predlagateljev, za občino Dolina prav tako listo z 20 kandidati in najmanj 70 podpisov predlagateljev, medtem ko zadošča za občino Zgonik lista 12 kandidatov in 20 podpisov predlagateljev in prav tako za občino Repentabor lista 12 kandidatov ter 20 podpisov predlagateljev. Opozoriti je treba še na novost, da bodo letos volitve po večinskem sistemu samo v zgornjiški in repentaborski občini. Tam dobi lista, ki zmagata, takoj 12 občinskih svetovavcev, druga najmočnejša za njo pa ostale tri. V devinsko-nabrežinski in dolinski občini pa bodo volitve po proporcionalnem sistemu. Tu ni nobene nagrade za listo, ki dobi največ glasov, ampak se število mest v občinskem

svetu razdeli sorazmerno s številom glasov, ki jih dobi vsaka lista. Za listo v miljski občini je potrebnih najmanj sto podpisov predlagateljev.

DOLZNOST NAS KLICE!

Drage Slovenke, dragi Slovenci! Spet nas kliče dolžnost. Na pomlad smo na deželnih volitvah doživeli svojo resnično politično pomlad. V okvirju Slovenske skupnosti smo na Tržaškem in Goriškem zbrali nad deset tisoč glasov in s tem pred vsem svetom izpričali, da živimo, da držimo skupaj in da terjamo svoje pravice. Vodstvo Slovenske skupnosti po deželnih volitvah ni spalo, ampak je ves čas stalo ob strani našemu izvoljenemu svetovavcu dr. Škrku. Slovenska skupnost je držala obljubo — zvestoba za zvestobo. Čeprav so predstavniki deželnega odbora izjavljali, da dežela nima nikakšnega opravka s slovensko narodno manjšino, jih je vodstvo Slovenske skupnosti z odličnimi, pogumnimi in dostojnimi nastopi našega svetovavca dr. Škrka prisililo, da je moral deželni svet vsaj eno tretjino časa na dosedanjih sejah posvetiti vprašanju slovenske manjšine in nam dati ter priznati pravice, o katerih prej ni hotel nič slišati. A vse to je šele začetek. Naš boj se nadaljuje.

Kakor smo dosegli priznanje, da je Slovenska skupnost zastopnica slovenske manjšine v Italiji, tako moramo izvoliti svojega zastopnika v tržaški pokrajinski svet. Tudi tam se mora slišati naš glas. In kakor smo v deželnem svetu prodrli, ker smo se lahko sklincevali na veliko šte-

(Nadaljevanje na 3. strani)

Priporočajmo se Slomšku

Iz Lanusa v Argentini smo prejeli naslednje poročilo o ozdravljenju na priprošnje božjega služabnika Slomška:

»Dne 21. januarja 1963 sem zbolel na gripo. Vendar sem kljuboval in tudi po malem delal. Dne 28. januarja sem moral v posteljo, zdravnik je ugotovil vnetje pljuč. Po nekaj dnevih sem zopet vstal, a bolezen se je poslabšala. Dne 5. februarja je zdravnik odredil popolno mirovanje, ker se je vnetje pljuč ponovilo. Kljub vsem zdravilom sem se počutil vedno slabše. Dihanje mi je delalo težave pri vsakem premiku. Proti koncu meseca februarja so me preiskali s cevko skozi grlo in ugotovili, da imam bulo na pljučih. Dne 5. marca je zdravnik svojcem zaupal, da gre za raka na pljučih in da je nujna operacija. Iz tega razloga zdravnik ni odredil več nobenih zdravil, dasi so jih moji prosili, ker mi pravega razloga niso smeli povedati. O resničnem stanju sem zvedel šele po ozdravljenju.

Povedali so mi, da je potrebna operacija. Tedaj sem sklenil, da bom začel devetdnevno k škofu Slomšku, vsak dan tri Očenaše, da bi bil obvarovan operacije. Dne 13. marca, zadnji dan devetdnevne, je zdravnik odredil prevoz v bolnišnico. Na predvečer sem se pripravil: ko sem se pri umivanju sklonil, mi je zmanjkalo sape; srce mi je močno bilo in bal sem se, da me bo zadušilo. To je trajalo kakih pet minut, potem je odleglo. Prihodnji dan na potovanju v bolnišnico sem se kar dobro počutil. Zdravnik me je začudeno pogledal. Med tem, ko so mi pripravljali posteljo, približno eno uro, me je preiskoval in ukazal napraviti novo radiografijo. Primerjal je ono, ki jo je napravil 27. februarja in novo. Nato nas je vse skupaj poklical v pisarno in dejal: »Po vseh prejšnjih preiskavah je bilo vidno, da je bil rak na pljučih. Današnja radiografija pa je pokazala, da bule ni več; pljuča so čista, operacija je nepotrebna. Lahko greste vsi skupaj domov.« Lahko si predstavljate naše presenečenje!

Dne 15. aprila so za kontrolo napra-

vili še eno radiografijo. Izid je bil isti: pljuča popolnoma zdrava. Dne 30. maja sem šel na ponovno preiskavo zaradi pritiska krvi. Vnovič mi je zdravnik zagotovil, da sem na pljučih popolnoma zdrav.

Prepričan sem, da sem ozdravel na priprošnje božjega služabnika škofa A. M. Slomška. Zato bom storil vse, kar bo v mojih močeh, da bo njegova priprošnja v moji zadevi prišla na merodajno mesto pri sv. stolici kot poročilo za Slomškovo povečanje na oltarju.

Z omenjenim primerom ozdravljenja se sedaj ukvarja cerkveno sodišče na škofiji v Lomas de Zamora v Argentini, pod čigar pravno območje spada ozdravljenec, g. Janez Lužovec. Škofijsko sodišče bo v doglednem času poslalo potrebne akte zdravniškega postopka sv. stolici s prošnjo, da ozdravljenje potrdi kot čudež v prid beatifikacije božjega služabnika Slomška.

Mi pa, dragi Slomškovi častivci, zahvalimo Boga za novo milost in širimo zupanje v Slomškovo priprošnje posebno pri naših bolnikih.

Družina Dolinšek, p.d. Keber v Lepeni pri Železni Kapli na Koroškem se zahvaljuje priprošnji božjega služabnika Slomška za dvojno ozdravljenje.

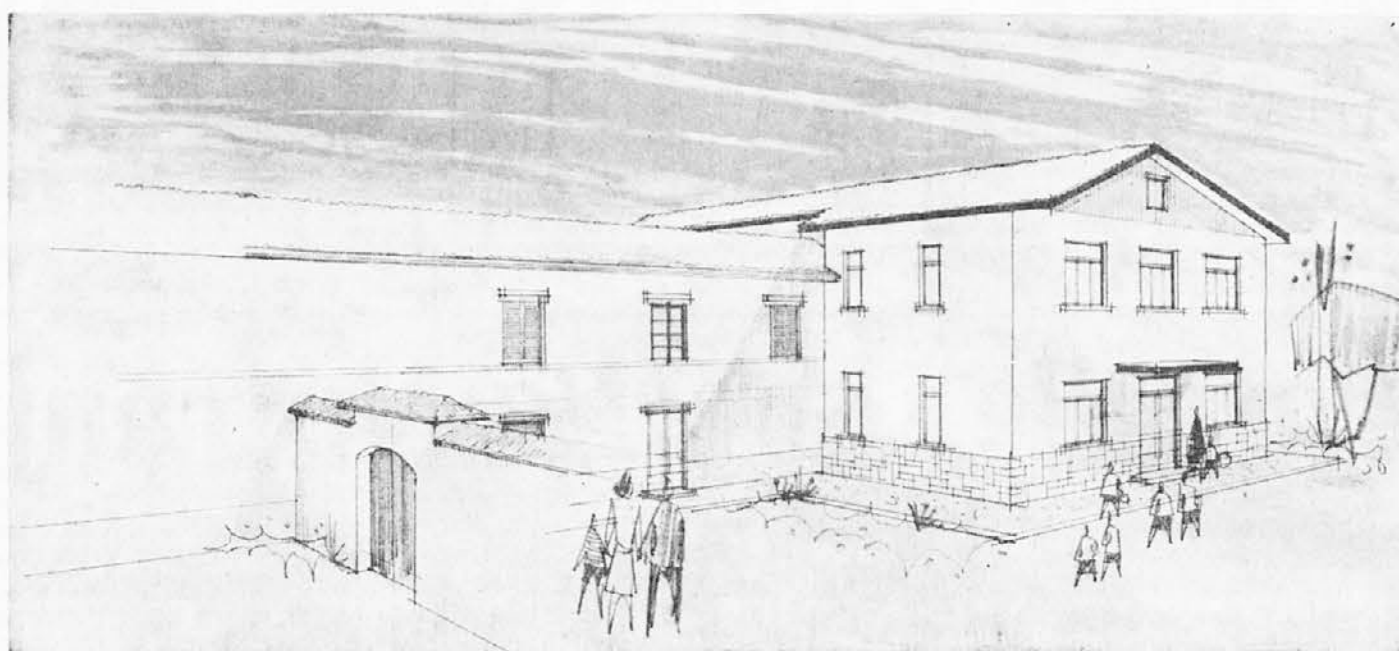
Sin, star 12 let, se je težko ranil na nogi z motorno žago. Bil je dva meseca v bolnišnici, a noga v stopalu je zaradi poškodovane kite ostala neigibna. Hoditi je mogel le s palico. Družina je z otroki opravila devetdnevno v čast služabniku božjemu Slomšku za ozdravljenje. Fantu je noga ozdravela in o poškodbi ni več sledu.

Skoraj istočasno se je mlajši brat, star komaj eno leto, polil s tremi litri vrelega mleka in dobil strašne opekline. Tudi ta je po opravljeni devetdnevni na Slomškovo priprošnje ozdravel.

Ti primeri nam pričajo, da se moramo v stiskah zelo pripraviti božjemu služabniku A. M. Slomšku.

(»Slomškov list«, jan. 1964)

„Slomškov dom“ v Bazovici

Pred leti smo brali v Mohorjevem koledarju, da se je poročevavec o prosvetnem delu oglašil v Bazovici in zvedel, da imajo v Bazovici pripravljeno načrt, da bi si postavili novo prosvetno žarišče. Naslednje leto nismo v Mohorjevem koledarju o tem ničesar več brali. Letos pa novi dom že stoji in koledar za leto 1965 bo z vsejsem napisal, da je načrt uresničen.

Naš dopisnik se je pred dnevi oglašil v Bazovici, da bi se na lastne oči prepričal, če je res, da je dom tik pred blagoslovitvijo. Bazovski g. župnik ni dopisnika le prijazno sprejel, temveč ga kar obdržal na poznem petkovem kosilu. G. župnik se je namreč šele okoli dveh popoldne vrnil iz Trsta, kjer je izgubil ves dopoldan s tekanji po uradih. Pa se je razvil takle razgovor:

G. župnik, kako da ste se lotili tega dela, saj imate že dvorano?

Res, dvorano imamo in smo jo šele pred kratkim obnovili, jo opremili s centralnim ogrevanjem in jo zelo izboljšali. Toda dvorana je vedno le dvorana z odrom in ničesar več. Dvorana služi za prireditev, nimamo pa manjših prostorov, ki so nam za prosvetno delo nujno potrebni. Zlasti mladina nima stalnega in primerne prostora, kjer bi se zbirala, izobraževala pa tudi zabavala in nasmejala. Vse to pa bo mogoče v novem domu.

Bi si lahko ogledal novi dom?

Seveda, kar pojdiva, samo pazite, je še vse v surovem stanju in neurejeno. Delo gre h koncu. Vidite, tule na župnijskem vrtu, kjer je naša Marija imela paradiznike, zelje, krompir, pa tudi kakšno slivo in hruško, smo zarisali, zakolčili in začeli zidati.

Koliko časa pa ste zidali?

Od polovice junija letos dalje. Sedaj smo že pod streho, okna in vrata so vzdana, vmesne stene razdeljujejo prostore in vse ostalo je že na mestu. Sedaj bomo samo še priključili vodo in luč pa s svečano blagoslovili.

Kaj pa bo vse v novem domu?

Spodaj večja dvorana in še manjša soba. To bo dnevno zbirališče Bazovcev, od najmanjših do najstarejših. V prvem nadstropju pa bomo imeli v gostih oba otroška vrta, ki sta se letos znašla brez strehe. Tudi ti najmanjši so Bazovci in bodo veselili novih prostorov in lepega dvorišča. Potem je v prvem nadstropju še večja soba za seje, sestanke in knjižnico. Pod streho so še veliki prostori. En tak prostor je že urejen in je namenjen skavtom, ostali prostori pa bodo tudi prav prišli.

Kako pa si zamišljate ta novi dom?

Vidite, naša mladina beži od doma, išče družbe, zabave, si ima veliko povedati. In kam hodi? Nemirno letajo okrog po vaseh od gostilne do gostilne. To pa ni prav, ker se tako prezgodaj navadijo na zapravljanje. Tu pa bodo imeli že šolarji možnost, da se zbirajo popoldne v domu, da se učne in delajo naloge, se poigravo, gledajo televizijo, ki je njim namenjena, nato pa domov. Zvečer pa bo dom služil fantom in dekletom, pa tudi starejšim. Tu bodo pevске vaje, predavanja, prosvetni večeri in tudi zabava. Na razpolago bodo časopisi, revije in knjižnica.

In vse to si nalagate na ramena?

Vse to spada v okvir mojega dela. Ne le cerkev, ampak tudi izven nje je moje delo. Navajanje na vse dobro, tudi na dobro porabo časa spada v dušnopastirsko delo.

Pa boste sami vse delali?

Gotovo, največja bremena bodo težila mene in mojega sobrata. O ostalem pa imamo načrt, da si delo olajšamo in razdelimo. Vse delo bo vodil farni odbor, ki bo skrbel za celotno upravo. Drugače pa

bo imela vsaka skupina svoj odborček, ki bo skrbel za dobro delovanje.

Kako boste dom imenovali?

Dom bomo posvetili spominu in zaščiti škofa Slomška. Kar »Slomškov dom« bomo vse skupaj imenovali. Prostore in krožke, ki bodo v njem, bomo imenovali »Slomškov dom«.

In zakaj »Slomškov dom«?

Iz dveh razlogov. Prvič je Slomšek velik slovenski razsvetljitelj in buditelj. Slomšek naj budi tudi moje farane, da bodo ostali dobri in zavedni Slovenci, po čemer je Bazovica znana po širnem svetu. Drugič pa smo lani obhajali stoletnico Slomškove smrti in prizadevanja, da dobi ta veliki in svetniški Slovenec v katoliški Cerkvji javno priznanje za svoje svetniško delo. Sam sem vse delo izročil Slomškovega pokroviteljstvu in moram reči, da mi je zares stal ob strani. Tudi v molitvi sem se obrnil nanj in čutil njegovo pomoč in blagoslov. Pa o tem kaj več drugič.

Ker gre vse h koncu, boste v kratkem dom izročili v uporabo?

Gotovo. Dom mora biti končan do začeta šolskega leta. Sedaj so v teku zadnja dela. Vidite, da že popravljajo zunanje okolje: dvorišče, zid, ki nas veže s starim župniščem, in drugo. Slovesno bomo dom odprli drugo nedeljo oktobra, to je 11.

Zlatomašno slavlje v Slovenski Benečiji

Preteklo nedeljo je praznoval zlatomašni jubilej župnik v Briščkih v Slovenski Benečiji g. Peter Cernoja. Zupljani so mu pripravili lepo slavlje, saj je med njimi že dokaj let. Ob tej priliki je izdal župnik v Sent Lenartu g. Kračina posebno brošuro, v kateri beremo ne le podatke o župniku Cernoji, ampak marsikaj zgodovinskega iz Nadiških dolin.

G. Peter Cernoja je bil rojen v vasi Kras leta 1890 in je vstopil v videmsko malo semenišče leta 1902 ter bil posvečen v mašnika po nadškofu Atanaziju Rossiju l. 1914, prav v letu pred vstopom Italije v svetovno vojno. Služboval je v Kozici, potem je bil poklican k vojakom, kjer je veliko dobrega naredil med ranjenci in bolnimi vojaki ter skrbel za dušno tolažbo obojenih na smrt. Med vojno je tudi oskrboval nekatere župnije v Brdih, ki jih je zasedla italijanska vojska. Po vojni je bil v Reziji in končno se je leta 1951 vrnil zopet med svoje rojake v Benečijo, kjer zdaj praznuje svojo zlato mašo.

V spominski brošuri ob tem jubileju beremo tudi marsikaj zanimivega iz življenja Beneških Slovencev, n. pr. kako že od nekdaj živijo po teh dolinah, kako so jim domači duhovniki oznanjali božjo besedo v domači govornici in kako so jim bili prav duhovniki opora in tolažba v težkih časih, ki so jih preživljali po teh dolinah za Čedadom. Tam beremo tudi o odločnem nastopu videmskega nadškofa Atanazija Rossija za obrambo domačega jezika v cerkvi, ko so tega nekateri hoteli odpraviti iz cerkve.

Tako je pisano v brošuri o primeru v Topolovem, ko se je duhovniku predstavil poročnik in mu ukazal, naj takoj preneha v domačem jeziku oznanjati božjo besedo. Isto se je dogodilo v Lesah in drugod. Beneški duhovniki so se obrnili na nadškofa in nadškof Rossi je takole odgovoril duhovniku v Topolovem: »Iz razlogov, ki vojaško oblast ne zadevajo, je videmski nadškof odobril, da se

In kako si zamišljate otvoritev?

Ker so mi oblasti stale zares veliko-dušno ob strani in so celo prevzele jamstvo za dolgoe, jih moram povabiti na ta svečan dogodek. To bomo izvršili v nedeljo 11. oktobra po zadnji sv. maši, ko bomo izročili ključce. Popoldne pa bo slovesna blagoslovitev s kulturnim programom. Povabil sem vse koroške godce, ki nam bodo peli in godli, nastopila bo folklorna skupina študentov Slovenskega kulturnega kluba iz Trsta, zapeli pa nam bodo tudi združeni cerkveni zbori. Če nam bo vreme milo, bo ves program na prostem na dvorišču novega doma. Če pa bo deževno ali pa burja, bomo šli v dvorano. Izbira ni težka.

Torej to bo pravi praznik!

To bi tudi želeli. Praznik bo predvsem za Bazovico, pa tudi vsi drugi naj se vsele z nami, da smo dobili to veliko, bom kar rekel dobroto, ki smo je bili potrebni vsi, od najmanjših do največjih.

Gospod, hvala lepa za kosilo in pojasnilo. Ne morem Vam reči drugega, kot da Vam čestitam in želim vsem Bazovcem, da bi se v novem domu dobro počutili, da bi bil to njihov drugi dom, ki bo služil pouku in zabavi.

V nedeljo 11. oktobra pa vabimo vse v Bazovico. Na svidenje v Bazovici!

Iz življenja Cerkve

Na misijonsko nedeljo bodo proglasili za svetnike ugandske mučence

V soboto 26. septembra je sv. oče Pavel VI. imel tajni in javni konsistorij. Na tajnem konsistoriju je podelil palije raznim nadškofom, ki so bili imenovani v zadnjih letih; vseh je bilo 42, med njimi tudi ljubljanski nadškof Pogačnik.

Na javnem konsistoriju pa je sv. oče javil, da bo dne 18. oktobra, ko se obhaja svetovna misijonska nedelja, slovesno prštel med svetnike 22 ugandskih mučencev, ki jih je proglasil za blažene Benedikt XV. V Ugando so dospeli prvi misijonarji leta 1879, leto nato so krstili prve štiri katehume. Število katehumenov in krščencev je pa začelo naglo rasti. Leta 1886 jih je bilo že tisoč. Tedaj je nastopil domači kralj Mwanga I. s hudim preganjanjem zoper kristjane. Bilo je nad sto žtev, med njimi 22 najodličnejših, ki bodo sedaj pršili med svetnike. To bodo prvi svetniki črnci iz Afrike. Kri mučencev je postala seme novih kristjanov. Danes je v Ugandi najbolj cvetoča Cerkev v Afriki, ki ima že tudi svojega kardinala.

Zagrebsko semenišče

V zagrebškem malem semenišču je letos 428 dijakov. Obiskujejo škofijsko gimnazijo. 230 dijakov je iz zagrebške nadškofije, ostali so iz drugih hrvaških škofij. Zelo se je povečalo število gojencev v prvem razredu, ki znaša skupno 135 gojencev. — Novo šolsko leto se je začelo 5. septembra.

»Pacem in Terris« v slovenščini

Vatikanska poliglotska tiskarna je natisnila in izdala okrožnico papeža Janeza XXIII. o miru v slovenščini. Oblika in format sta ista kot pri okrožnici Matj in Učiteljica.

Semenišče za zakasnele poklice v Ameriki

Kardinal Cushing je 5. septembra v Westenu blagoslovil novo semenišče za zakasnele duhovniške poklice. Semenišče je skupno za vse severnoameriške škofije in se imenuje po umrlem papežu Janezu XXIII. Kardinal je pojasnil, kako so morali med gradnjo načrte spremeniti. Prvotno so predvidevali stavbo za sto gojencev, a kandidatov se je prijavilo nad 400. Zato so morali stavbo znatno povečati.

Kardinal je tudi dal zanimive podatke o prvih sprejetih kandidatih: dva zdravnika, šolski ravnatelj, več profesorjev, en odvetnik, ravnatelj časopisa, bivši metodistični duhovnik. Rektor semenišča je bivši mornariški častnik. Srednja starost kandidatorov je 40 let. Kardinal je še dejal, da so številni zakasneli duhovniški poklici znamenje, kako Bog kliče v svojo službo v vsaki starosti in kako so sredi velikega materialnega blagostanja ljudje, ki so pripravljani na popolno predanost v Gospodovi službi.

Slovenski medškofijski liturgični svet

Slov. škofje so ustanovili medškofijski liturgični svet in vanj imenovali po 2 ali 3 člane. Člani sveta so: Andrej Simčič in Svetko Gregorič za goriško in tržaško-koprsko administraturo, Drago Oberžan in Jože Vesenjajk za mariborsko škofijo, dr. Stanko Lenič, dr. Janez Oražen in dr. Marijan Smolik za ljubljansko nadškofijo. Škofje so že odobrili poslovni pravilnik, ki so ga sestavili članj liturgičnega sveta. Liturgični svet ima nalogo, da pripravlja predloge škofom za pastoralno in liturgično delo v slovenskih škofijah. Skrbel bo tudi za liturgične knjige in liturgične pripomočke.

Sv. oče je sprejel 6000 železničarjev

Sv. oče Pavel VI. je v nedeljo 27. septembra daroval sv. mašo v baziliki sv. Petra ob navzočnosti številnih skupin romarjev iz Italije ter inozemstva. Najbolj številna je bila skupina železničarjev iz Italije, in sicer šest tisoč. Prišli so z nadškofom iz Florencia msgr. Floritom, ministrom za prevoze Jervolinom in podpredsednikom italijanskih železnic Santonom Rigijem. Sv. oče je v svojem nagovoru pohvalil naporno in odgovorno delo železničarjev, katero je on na svojih potovanjih imel priliko večkrat občudovati. Povabil jih je k intenzivnejšemu sodelovanju s sv. Cerkvjo, kajti v preteklosti, je dejal, so bili prav železničarji precej oddaljeni od Cerkve. »Tudi vi,« je dejal, »imate pravico, da ste možje v pravem pomenu besede. Vi niste ne stroji ne številke ne reči, vi ste možje in ste katoliki.« Sv. oče je imenoval vsako kategorijo železničarjev posebej in pohvalil njihov trud in delo v dobrobit potnikov.

Marija se vrača s Peč

V nedeljo, 4. oktobra, bo slovesen prenos Marijine podobe iz njene cerkvice na Pečah v Boljuneec. — Popoldne ob 4^h bo na Pečah sveta maša. Sledila bo procesija s pržiganimi svečami in ob petju litaniij Matere božje z odpevi. — V Boljuncu bo ob 18. uri slovesen zaključek: govor, zahvalna pesem, blagoslov in darovanje (ofer). — Vabljeni vsi Marijini častivci!

Najstarejši škof

Trenutno je najstarejši katoliški škof Dionizij Casarolo, nadškof v Gaeti, star 95 let. Blizu mu je po starosti zagrebški pomožni škof Franjo Salis-Seewis, ki ima 93 let.

Petnajst let pozneje

(Razgovor z Zorkom Simčičem)

Petnajst let in več ga nisem videl, a se nisem veliko začudil, ko je vstopil nasmejan in poln delovne energije, kakor da sva se ločila pred nekaj dnevi in kot da kategorija čas v zgodovinskem smislu ne obstaja več. V tistih trenutkih, ko je prišel od vrat do srede sobe, kjer sva si stisnila roke, mi je šinilo mimo duševnih oči vseh dvajset let, kar ga osebno poznam. Se med vojno je prišel iz Ljubljane v Gorico, kamor ga je vleklo veselje do javnega dela in tajen klic prednikov iz Brd. Da ima v sebi briško kri, tega ne bo nikoli mogel skriti. Ime njegovo pa sem poznal že prej, kajti v Ljubljani je bil izdal svoj prvi roman »Prebujenec« z motiviko iz študentskega življenja; zanj je bil prejel tudi neko literarno nagrado. Po vojni je sodeloval na tržaškem radiu; sobote in nedelje pa je preživljal v Gorici. Sila življenja ga je leta 1948 gnala v Argentino. Potem smo vedno pogosteje srečavali njegovo ime po časopisih in revijah in tudi kako samostojno knjigo je izdal. Letos je pripotoval v Evropo. Praktični namen njegove poti je bil izrazito kulturno organizatoričen: obiskal je vse sodelavce revije »Meddobje«, ki živijo v vseh kotih Evrope, ter sploh prijatelje Slovenske kulturne akcije. Služim, da ga je spravilo na to dolgo potovanje nekoliko tudi domotožje po kulturnem ozračju starega sveta, želja, da bi spet začutil živi stik z domačo zemljo in ljudmi.

Imela sva več razgovorov, ki so se vedno raztegnili na vsa polja skupnega zanimanja. Pri zadnjem sestanku pa sva se pomenila o njem samem in o njegovem delu.

»Sedaj ste v starem svetu že tri me-

sece. Kako se vam zdi Evropa po tako dolgi odsotnosti?»

»Lepša je od južne poloble, lepša kot takrat, ko sem odhajal, bolj urejena, a tudi bolj zmaterializirana. Na drugi strani je pa srečanje s starimi prijatelji in literatimi tembolj pristrčno. Nič ni lepšega na svetu kot staro, zvesto prijateljstvo.« Bil je v Assisiju; tam je nanj napravil močan vtis don Giovanni Rossi s svojimi »volonterji«. Na Dunaju je obiskal slovenske akademike. Pripoveduje o razgovorih v Münchenu, v Belgiji, v Stockholmu, v Oslu. »V Parizu bi bilo treba ostati vsaj pol leta,« pravi. Kaže pa, da je tudi tam obiskal vse znanke. V Madridu mu je sin španskega filozofa Ortega y Gasset dal dovoljenje, da prevede eno izmed očetovih knjig v slovenščino. Govoril je s pesnico Marisol de Castro, ki ima pripravljen prevod slovenske lirike.

V pogovoru beseda mnogokrat nanese na mladino. Rad ji govori, naj bo v Trstu, na Dunaju ali v Parizu ali ob kresu v Zajzerju. Vesel je, da je slovenska mladina tako aktivna in razgibana; med starejšimi pa je našel precej skepske, ki izven v besede: Vse je lepo in prav, toda če ni verskega temelja, bo vse delo malo učinkovito. »Literati lahko ohranjajo med mladimi po svetu ljubezen do materinega jezika, a en sam svetniški duhovnik bi storil mnogo več kot vsi ti skupaj.«

Ne vem, kako sva se spomnila pokojnega župnika Ivana Rejca, ki ga današnji mladi in srednji rod skoraj ne poznata več.

»Da! Njegova razprava Temelji in smotri narodnemu delu v Jadranskem almanahu 1924 je danes še neprimerno bolj aktualna, kot je bila pred štiridesetimi leti, ko jo je napisal. Prebrati in preštudirati bi jo morali vsi politiki in vzgojitelji na Goriškem, Tržaškem in Koroškem.«

V teh mesecih je bil tudi na Švedskem. Nameraval je obiskati filmskega režiserja Ingmarja Bergmana, a ga v Stockholmu ni našel, ker je prispel prav na največji narodni praznik, na prihod poletja, ki ga obhajajo nekaj dni; takrat večina ljudi izgine iz mesta. Govoril pa je z njegovo ženo.

»Kaj mislite o Bergmanu?»

Pravi, da je nedvomno eden najbolj genialnih filmskih režiserjev. Odkar pa je videl njegov film »Molk«, in sicer v Italiji nekoliko rezan, na severu pa v izvirniku brez okrajšav, dvomi o njegovem umetniškem poštenju. »Ne bi mogel reči, da je film pornografski, a prav tako ne, da ni pornografski. Nekemu pisatelju v Nemčiji sem pisal: Doslje sem Bergmana občudoval kot filmskega genija in pa kot čistega, poštenega umetnika. Danes ga občudujem kot filmskega genija... Škoda, res velika škoda! O njem se veliko piše. Najbolj pa so me prevzele vrstice nekega šapirografiranega lista za mladino, ki izhaja v Novi Gorici. Ta končava članek o Bergmanu z besedami: Prijatelj, bravec, če imaš rad filme in kino, zakaj ne bi zmolil ene zdravamarije za Ingmarja Bergmana?«

Dotakneva se naše narodne problematike. Pravi, da je optimist. To mu rad verjamem, ker si ga s črnimi naočniki sploh ne morem predstavljati.

»Seveda, vse ni v redu in ne more biti v redu, dokler bo človek iz pogovorov z ljubljanskimi študenti, ki prihajajo čez, spoznaval, da sploh ne vedo, da obstoji

tu vprašanje slovenske manjšine; da se začudijo, če dobijo v roke kako številko »Literarnih vaj« ali če slišijo o slovenskih šolah, dokler bodo oblasti od tam preko izjavljale, da je tu vse v redu. Dokler je tako, niti ne veš, kam bi najprej vrigel kamen.«

»Ali ste na potovanju pisali dnevnik? Morda boste kaj objavili?»

»Dnevnika ne pišem. Od časa do časa si zabeležim vtise in vsebino pogovorov in nekake »pripise k dnevom«, kot jih včasih objavim v Meddobju. Najbolj zanimive stvari so pa žal večinoma neobjavljive.«

»Kaj pa pripovedna muza?»

»Zadnje čase se oglašala le bolj poredkoma. Premalo časa in preveč obrobne dela. Pa tudi razvoj v domovini človeka včasih navdaja z obupom. Obup sicer sili človeka k razmišljanju, pomaga k rasti, a ubija sile za delo. Zadnje, kar sem napisal, je neka drama. Snov mi gre po glavi že leta in leta in mi ne da miru.«

»Vsaj naslov mi lahko izdaste?»

»Zalujoči krožijo po cesti. A ta naslov verjetno še ni dokončen. Dejanje se razvija na zemlji in v prednebesih. Dogodek se sproži v času revolucije doma. Neki fant je prisiljen ubiti svoje dekle, ki zdaj na drugem svetu spremlja njegovo življenje in življenje svojih na zemlji ter pričakuje njegove smrti ter njegovega — in svojega — rešenja.«

»Letos je Slovenska kulturna akcija praznovala 10-letnico. Čestitati je treba vam in odboru. Slovenci v zamejstvu smatramo njeno delo kot nadaljevanje in ponovno potrditev naših narodnih in kulturnih vzorov iz bližnje in daljne preteklosti. Njeno delo se gotovo ne bo ustavilo?«

»Seveda ne! Zelimo samo še večjega odziva v slovenski javnosti v zamejstvu. Knjige, ki jih Slovenska kulturna akcija izdaja, bi ne smele manjkati v nobeni naši družinski knjižnici. Pomagajte nam!«

Seveda se nisva še poslovila. Beseda je tekla še o mnogih zadevah; snovi ni zlepa zmanjkalo. Končala sploh nisva, saj razgovor o lepi knjigi in o vsem, kar je z njo v zvezi, sploh ne more imeti konca. Nadaljevala bova, ko ga bodo življenja in morja valovi spet prinesli na našo obalo.

Anton Kacin

Našli so tri ugrabljene otroke

V Poitiersu v Franciji so neznanci prejšnji teden ugrabili dva petletna dečka in šestletno deklico ter jih odpeljali neznanom. Starši otrok so revni. Kljub temu so dobili poziv, naj plačajo 135 milijonov lir za odkupnino otrok. Notranji minister je vzel v roke vso zadevo in zdi se, da je on plačal odkupnino iz kakih skritih fondov ministrstva. Otroke so našli v petek zjutraj zdrave ob neki glavni cesti in jih izročili srečnim staršem. — Policija preiskuje vso zadevo.

Pet Poljakov se ni več javilo na izletniški ladji

430 Poljakov, povečini tehnikov in višjih uradnikov, je z ladjo napravilo izletniško vožnjo v Italijo. Nazadnje so se ustavili v Neaplju. Ob odhodu ladje je manjkalo pet udeležencev, ki so izbrali svobodo. Eden izmed njih, 32-letni Vladislav Olech, se je pozneje javil na komisarjatu v Rimu. O ostalih štirih pa doslej ni sledu.

tudi herojstvu naše verne žene: Slovenska žena — slovenski ženi.

Niso padale žene v takih množicah kot moške, toda umirale so vsak dan znova z njimi, možmi svojimi, brati, sinovi, zaročenci. Zato je njihov spomin vreden prav take cene.

Slovenska žena se je v splošnem — izvzeti moramo le buržujsko ženo — odločila za protikomunistično stran. S tem je stopila na goro Kalvarijo, ki jo je hodila prav na vrh Golgote in z nje do danes ni stopila. Zatem je navajala gorje, ki se je razlilo po slovenski zemlji tudi za slovensko ženo, ko so komunisti izdali po velje, »če je samo en član družine proti našim postavam, naj se brezopojno likvidira cela družina. Moramo sejati strah in trepet med ljudmi.« V nadaljnjem je poimensko navajala zločine, ki so jih komunisti zagrešili nad slovenskimi družinami, in tudi nad slovenskimi ženami in dekletji ter celo nad otroki med revolucijo in po končani vojni ob vrnitvi slovenskih protikomunističnih oddelkov ter pribija: »Vse to, česar sem se doslej dotaknila, ste večinoma, vsaj starejši, sodo-

Industrijsko področje in Slovenci

Ko so trije slovenski občinski svetovavci v goriškem občinskem svetu spomladali odločno nastopili proti nameravani ustanovitvi industrijskega področja med Standrežem in Sovodnjami, ker bi to pomenilo spremembo narodnostnega značaja v omejenih dveh vaseh, smo pričakovali, da bodo tudi SKGZ v Trstu, sklicujoč se na svoje pismo z dne 5. marca 1964, in gospodje okrog »Primorskega dnevnika«, ki so isto pismo priobčili, zavzeli podobno stališče o tako važnem vprašanju za naš obstoj.

Namesto tega smo na žalost dočakali, da je sovoedenjski župan ne samo izrazil svojo naklonjenost za ustanovitev industrijskega področja, ampak obenem tudi izjavil, morda nekako v opravičilo za svoj pristonek, da čez petdeset let sovoedenjske občine itak ne bo več, kajti Gorica da jo bo zadavila.

Proti takim izjavam so naši predstavniki ostro nastopili in v tisku s primernimi dokazi pobili neutemeljene in neodgovorne trditve sovoedenjskega župana. Zaman pa smo tudi tokrat čakali, da bodo o zadevi spregovorili gospodje okrog SKGZ v Trstu ali tisti okrog »Primorskega dnevnika«.

Sovoedenjski župan spada pač v krog SKGZ in »Primorskega dnevnika«, niti ne skriva, da je tudi on italijanski socialist. Proti njemu in njegovi za Slovence usodni izjavi in odločitvi, ki pomeni odpravo samostojne slovenske občine, ni zato »Primorski dnevnik« znil niti besede. Vsakomur je potemtakem postalo jasno, da so razni gospodje s sovoedenjskim županom na čelu sramotno kapitulirali in s tem izdali koristi slovenskega življa v Italiji. Pred dnevi pa je »Primorski dnevnik« nekoliko spregledal. V članku »Vedno manj zemlje v Standrežu« z dne 26. septembra priznava namreč usodni značaj industrijskega področja in toži proti doslednemu izvajanju načrta goriške občine, ki jemlje zemljo slovenskemu kmetu in s tem dejansko uničuje slovenski živelj.

Toda samo ugotavljanja nič ne pomagajo. Tega se še posebno zavedajo naši svetovavci. Zato pa nadaljujejo z odporom proti nameravani uničenju slovenskih krajev, kot sta Standrež in Sovodnje, in zahtevajo, da se o predmetu nujno razpravlja v občinskem svetu. Zaradi tega so 25. septembra predložili občinskemu odboru vlogo sledeče vsebine:

VLOGA SLOVENSkih SVETOVAVCEV Občinskemu odboru

Gorica

Iz časopisov smo zvedeli, da je odbor pripravil sklep, ki se nanaša na gradbeni program goriške občine ter na nakup stavbišče za tako imenovana cenena ljudska stanovanja na temelju zakona 167.

Sklicujoč se na svojo interpelacijo z dne 9. marca 1964, ki je bila vpisana v vložni zapisnik 10. marca 1964 in pozneje spremenjena v predlog. Za predmet je imela: ugovor proti nameravani industrijskemu področju, ki je škodljivo za obstoj in razvoj slovenske narodnostne skupine, katero ustava zaukazuje ščititi.

Menimo, da se mora nakup omenjenih zemljišč v Standrežu, ki ga je odbor sprejel, smatrati kot uvod v industrijsko področje in vsekakor kot odločna volja do razlaščenja zemljišč na škodo obstoja slovenske narodnostne skupine, katero ustava zaukazuje ščititi.

Menimo, da se mora nakup omenjenih zemljišč v Standrežu, ki ga je odbor sprejel, smatrati kot uvod v industrijsko pod-

ročje in vsekakor kot odločna volja do razlaščenja zemljišč na škodo obstoja slovenske narodnostne skupine.

Zato podpisani občinski svetovavci zahtevamo takojšnjo razpravo predloga z dne 10. marca 1964, ki naj ima, kot goraj razloženo, za predmet: ugovor proti nameravani industrijskemu področju in proti vsakemu nakupu zemljišč v Standrežu kot škodljivemu za obstoj in razvoj slovenske narodnostne skupine, ki jo ustava zaukazuje ščititi.

*

Menimo, da ni še prepozno in da se lahko še vedno zaustavi izvrševanje nameravanih ukrepov v škodo slovenske manjšine. Zaradi tega upamo, da bodo tudi drugi činitelji (SKGZ, sovoedenjski župan in drugi) nastopili v obrambo naših pravic.

Radio Trst A

Teden od 4. do 10. oktobra 1964

Nedelja: 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.45 Oddaja za najmlajše: »Pravljica o pravljici«. Napisal Aleksander Marodič. — 12.00 Slovenska nabožna pesem. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. Urednik Mitja Volčič. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 15.45 Pevski zbori Furlanije-Juljske benečije: Folkorni zbor »Sot la nape« iz Ville Santine. — 16.00 Mojrski groze: Bram Stoker: »Nürnbergska železna devica«, pripravil Franc Jeza. — 18.30 Kino, večeraj in danes, pripravil Sergij Vesel.

Ponedeljek: 12.15 Iz slovenske folklore: Niko Kuret: »Pratika«. — 18.30 Naši mladi solisti. — 19.15 Iz lovčevih zapisov: Ivan Rudolf: (19) »Kragulji par«. — 20.30 Franco Alfano: Vstajenje, opera v štirih dejanjih.

Torek: 11.45 Glasbeno potovanje po Evropi. — 12.15 Ženski liki. — 18.30 Jugoslovanska sodobna glasba. — 19.15 Pisani balončki, radijski teden za najmlajše. — 21.30 Radijska novela: Lev Detela: »Sonce za oblaki«. — 21.55 Koncertisti naše dežele. Na sporedu so stari italijanski napevi.

Sreda: 11.45 Italijanski akvarel. — 12.15 Pogled na svet. — 19.15 Slovensko gledališče na Tržaškem: Adrijan Rustja in Rado Nakrst: (2) »V začetku stoletja - po poti za Kulturni dom«. — 20.30 Simfonični koncert orkestra gledališča Verdi.

Četrtek: 12.15 Potovanje po Italiji. — 18.30 Kantate in oratoriji. Bela Bartok: »Cantata profana«. — 19.15 Gradovi na Goriškem: (8) »Grad v Dobrovcem in Vipolzah«. — 20.30 »Pooblaščenec«, radijska drama.

Petek: 11.45 Mali ansambli. — 12.15 Zena in dom. — 18.30 Jugoslovanski solisti. — 19.15 Jadransko morje: Gojmir Budal: (14) »Jugoslovanska pristanišča«. — 20.30 Gospodarstvo in delo. Urednik Egidij Vršaj. — 21.00 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.45 Jugoslovanski orkestri in pevci. — 12.15 Zgodovinske zanimivosti. — 15.00 »Volan«. Oddaja za avtomobiliste. — 15.30 »Lov na divje gosice«, kriminalka, ki jo je napisal Giuseppe Feroni, prevedel Maks Sah. Igrajo člani Radijskega odra. — 17.00 Bodoči solisti. — 18.30 Glasbena oddaja za otroke, pripravil Dušan Jakomin. — 19.15 Počitniška srečanja, pripravil Saša Martelanc. — 20.30 Teden v Italiji. — 20.45 Zbor »Lipa« iz Ajdovščine, ki ga vodi Klavdij Koloin.

da se ne bi omadeževali pred »ljudsko oblastjo« kot tvoji znanci.

Po domovih so se začele plemitve: vsak je smel stopiti v tvojo hišo, tvoje stanovanje, in v imenu »oblasti« odnesti — rekvirirati, kar mu je bilo všeč. Zene smo ostale brez vsake zaščite. In to potem, ko je bilo javno na plakatih razglašeno, da je nova oblast širokogrudna, da se družinam protikomunističnih borcev ne bo zgodilo ničesar, če bodo ostale lojalne. Začeli so metati naše družine iz stanovanj in hiš. Nakazovali so jim najslabše luknje, podstrešne kote, vlažne kleti, v mestih so nas selili v predmestja, poiskali moralno najslabšo okolico, da bi nam pokvarili tudi otroke! Pa še tu niso bile žene v miru: pod stalnim opazovanjem in nadzorom okolice in Ozne, so bile deležne neprestanih preiskav za morebitnimi ubežniki: gnali so v zapor žene, dekleta, vsakogar, za katerega so le bežno sumili, da je kdajkoli nastopil proti njim! Zlasti so bila prizadeta dekleta, ki so imela svojčas protikomunistična predavanja po šolah ali so bile članice KA.

(se nadaljuje)

Slovenska žena — 1 spominu slovenskih žrtev

To je bil naslov govora, ki ga je imela letos 7. junija ga. Vera Debeljak v Buenos Airesu ob priliki spominke akademije za padlimi žrtvami med zadnjo svetovno vojno in domačo revolucijo. Bil je poln lepih in globokih misli, resnični slavospev trpeči slovenski ženi med revolucijo in po tjejer ter plamete poziv vsem v svobodnem svetu, naj ohranijo čist ideal slovenskih žrtev ter naj ga ne zapravljajo v morebitnih medsebojnih sporih.

Svoja izvajanja je začela z ugotovitvijo, da »raztresene širom naše tako ljubljene slovenske zemlje, v prepadih, neblagoslovljeni izravnanji ruši, malokdaj v dostojnem grobu, trohne kosti tisočih žrtev pretekle domovinske revolucije. So to vojaki, člani vojaških formacij, pobiti med ali po vojni, pa so tudi civilisti, duhovniki, člani katoliških in drugih organizacij, idejni nasprotniki komunizma, obsojeni v smrt po samozvancih, neizvoljeni ljud-

NEZNANI JUNAK

Ko pa se oziram v preteklost, srečavamo na križevem potu vernega slovenskega naroda še drugega neznanega junaka, malokdaj omenjenega, a je današnji dan tudi njegov dan, spominski dan njegovega trpljenja, t. j. slovenska žena v revoluciji. Ko se poklanjamo in dajemo čast našim padlim borcem, naj se danes — morda prvič v javnosti — oddolžim

GORIŠKE NOVICE

Seja občinskega odbora v Gorici

Na zadnji seji občinskega odbora v Gorici so proučili vrsto vprašanj, med drugimi obračun INGC za mesec avgust, prošnje za sprejem oseb v podporne zavode, dejavnost mestnih stražnikov in druge osebne zadeve mestnih uslužbenec. Odebrili so kolovadnico nekaterih del ter nakup zemljišč za širjenje cest.

Odbornik Lupieri je poročal o gradbenem programu v goriški občini. Občina namerava kupiti gradbene parcele za gradnjo ljudskih stanovanj na podlagi zakona 167.

Skupno romanje na Barbano

Na praznik žalostne Matere božje je bilo kot običajno skupno romanje na Barbano vseh slovenskih duhovnikov iz goriške nadškofije, kateremu se je pridruživlo tudi več skupin iz Tržaške. Ze zgodaj so se začeli zbirati romarji v Gradežu od vseh strani, da jih popeljejo čolni na Marijin otok. Bilo jih je nad tisoč, ki jih je vodilo dvajset dušnih pastirjev.

Prva skupna sv. maša je bila ob 8.30 s skupno molitvijo, ljudskim petjem in skupnim obhajilom. Med sv. mašo je pridigal g. Stefan Tonkli iz Mavhinj, dušni pastir v Mavhinjah in Sesljanu, kako je Mariji pri srcu, da bi bili vsi njeni dobri otroci in res pravi kristjani. Pri drugi skupni sv. maši je pa govoril g. Marijan Zivec iz Bazovice o Mariji in njeni skrbi za prenovitev sveta na podlagi prve okrožnice sv. očeta Pavla VI. Popoldne se je razvila veličastna procesija s kipom M. B. po otoku ob petju lavretanskih litanij z odpevi. Po zaključni besedi v cerkvi in blogoslovom z Najsvetejšim smo se razšli po Primorski s pesmijo na ustnicah in z božjim veseljem v srcu.

V Podgori bodo odprli slovenski otroški vrtec

Slovenski starši v Podgori so pred dnevi vložili prošnjo za zopetno odprtje slovenskega otroškega vrta v tem predmestju. V potek zvečer se je v Gorici sestala občinski izvršni odbor, ki je vzel v pretres to prošnjo. Zupan Gallarotti in odborniki so dali svoj pristanek in tako se bo v Podgori ponovno odprl otroški vrtec, ki daje upanje, da se bo slovenska šola v Podgori utrčila. Vso zadevo ima sedaj v rokah vodstvo ONAIR in slovenski starši upajo in pričakujejo, da bo do odprtja vrta prišlo še pravočasno za letošnje šolsko leto.

Diskriminacija na goriški občini

Pretekli teden se je zglasil na goriškem matičnem uradu g. Stanislav Brajnik iz Standreža z dvema pričama in prijavil rojstvo svojega otroka, kateremu je izbral ime Ivan.

Uradnica je sestavila prijavo že skoro do konca strani, tako da jo je ena od prič, ki se ji je mudilo, že podpisala in odšla.

Uradnica pa ni še vpisala imena otroka, ampak je takoj po odhodu omenjene priče šla k vodji urada.

Ta je prišel z uradnico in začel ugovarjati ter po svoje tolmačiti, da Ivan ni slovensko ime, ampak rusko. Da tega imena ne sme vpisati, ker da zakon tega ne dovoljuje in da lahko vpiše italijanski prevod imena, to je Giovanni.

Oče Brajnik je vztrajal na svoji zahtevi in izjavil, da se gre posvetovati z ženo, otrokovo materjo. Vodja urada pa mu ni dovolil odti, ampak je zahteval, da mora ostati v uradu. Dejal je, da dovoli samo telefonirati ženi. Ker pa žena doma nima telefona, je g. Brajnik dejal, da je pripravljen dati vsako jamstvo, da se vrne v roku pol ure, pa tudi po samih dvajsetih minutah. Toda vodja matičnega urada mu na noben način ni dovolil, da gre do nje. Vpisali so v rojstno knjigo ime Ivo, s katerim pa se oče Brajnik tudi ni strinja. Misleč, da nima izhodišča in da je primoran knjigo podpisati, ker je vodja tako ravnal z njim, je prijavo podpisal. Na uradu so ga zadržali poldruge ure.

Iz navedenega jasno izhaja, da so z g. Brajnikom ravnali diskriminacijsko in

Podgorski slovenski starši zaslužijo vso pohvalo za vztrajnost in zavednost, ki jo gotovo upoštevajo tudi italijanski krogi vse bolj kot nezačajnost premnogih slovenskih staršev.

Ob zaključku vpisovanja v slovenske šole

Ob zaključku vpisovanja v slovenske srednje šole v Gorici so rezultati sledeči: srednje šole bo obiskovalo letos 248 dijakov. Lansko leto je bilo vpisanih 271 dijakov.

Na učiteljske se je vpisalo 24 dijakov, dva več kot lani. Na gimnazijo in licej se je vpisalo 39 dijakov, eden več kot lani. V nižjih razredih enotne srednje šole (prvi in drugi letnik) ter v tretji strokovni in tretji gimnaziji je skupno 185 dijakov.

V vseh nižjih in višjih srednjih šolah v Gorici se je v tem šolskem letu vpisalo 3951 dijakov.

Livarna Princig se bo preselila

Po novem urbanističnem načrtu se bodo morala goriška industrijska podjetja preseliti v predmestja. Tako je predvideno, da se bodo mestna podjetja za elektriko vodo in plin preselila na Majnico, kjer je v načrtu tudi nov goriški vodovod.

Pred njimi pa bo moralo v predmestje podjetje Princig, ki ima svojo livarno med ulicama Angiolina in Casale-Pascoli. V ta namen je občina razlatala na Velikih Rojajah, v bližini Pilošč, lep kos plodne zemlje. V okviru industrijske cone je predvidena razlatalitev nadaljnjih 11 njiv in 4 ha lepega polja. Podjetje Mattirol je že postavilo električno kabino za potrebno gonilno silo novih obratov. Livarna Princig bo zelo obsežna. Sestavljena bo iz ene same hale, ki bo dolga 80 m in široka 24 m ter bo merila skupno 2000 kv metrov.

Tako industrializacija vedno bolj pozira zemljo štandreških kmetov, ki so zaradi tega zelo zaskrbljeni.

Odprli so podaljšek ulice Roma

Pretekli teden so odprli za promet podaljšek ulice Roma. Ze takoj prve dni je bil promet zelo živahen, toliko bolj, ker je ulica Mazzini bila zaprta za promet zaradi popravil. Sedaj je ulica Mazzini spet odprta, a le enosmerna in sicer od trga pred županstvom v smeri proti Travniku. Na podaljšku ulice Roma pa gre sedaj promet od Travnika do županstva enosmerno.

proti zakonu. Zato se je g. Brajnik v spremstvu slovenskega svetovavca že pritožil pri županu.

Zvedeli smo, da se vodja matičnega urada izgovarja, da je oče dolžan prijaviti rojstvo otroka in da mu ni dovolil na posvet k ženi, ker bi zapadel kazni, ako bi se ne vrnil in otroka ne prijavil.

To pa ne odgovarja resnici, ker je g. Brajnik na vsak način otroka že prijavil, ni pa po zakonu dolžan prijavo podpisati, zlasti takrat, ko se z imenom, ki ga uradnik proti njegovi volji izbere, ne strinja. Vodja urada je stran knjige, ki jo je prva priča že podpisala, menjal z drugo in poklical za pričo nekega uradnika.

Naj omenimo še, da je prav letos isti vodja urada vpisal neki rojenki ime Ivana. Na ta očitek je odgovoril, da Ivana ni slovensko ime italijanskega Giovanna, da je Ivanka.

Niti ta njegov izgovor ne drži in primer kaže, da se vodja goriškega matičnega urada, ki je ob rojstvu nosil slovenski priimek, (tako trdijo!), s slovenskimi imeni norčuje in da z našimi ljudmi, ki se poslužujejo svoje pravice v izboranju slovenskih imen svojim otrokom, nalašč tako ravnal.

Mera je polna in naši občinski svetovavci ne bodo molčali. To so gospodu županu že napovedali, ker je tako ravnanje vodje urada po zakonu nedovoljeno.

Kakor smo slišali, se naši svetovavci ne bodo s svojimi koraki ustavili samo pri županu, čeprav je on prvi poklican, da naše ljudi v takih primerih štiti in brani.

Novo imenovanje

Ravnatelj slovenskih srednjih šol v Gorici prof. Mihael Rosi je bil z dekretom prosvetnega ministra povišan za ravnatelja prvega reda višjih srednjih šol. Kot tak je dobil mesto ravnatelja klasičnega liceja »Dante« v Gorici.

K napredovanju čestitamo!

Začela se je trgavev

Grozdi je dozorelo in naši kmetje so z veseljem pozdravili zadnje sončne dneve in začeli s trgatvijo, ki je letos zelo bogata. Kmetje se veselijo bogatega pridelka, a obenem z žalostjo gledajo v svojih kletih še polne sode lanskega. V briških kletih je še več kot polovica lanskega pridelka in kmetje so v skrbeh kam z letošnjim pridelkom, ko jim primanjkuje posede. Tudi vinska klet v jugoslovanski Brdih letos ne sprejema več grozdja, kar je zlasti prizadelo goriške dvolastnike, ki imajo svoje vinograde onstran meje.

Ni čuda, če se naš kmet večkrat toži, da je osamljen in da se za njegove probleme odgovorni krogi premalo brigajo.

Iz podgorske tekstilne tovarne

Križa v podgorski predilnici se nadaljuje in s tem se nezadovoljstvo delavcev vedno bolj stopnjuje. V soboto 26. septembra so za en dan ustavili delo v treh oddelkih. Ta ukrep je prizadel 1200 delavk, katerim se bo sedaj teden znižal na 40 ur. Vodstvo utemeljuje ta ukrep z motivacijo, da primanjkuje naročil. Ravnateljstvo namerava skčiti število delavk in delavcev na minimalno število, tem pa naložiti toliko dela, da se proizvodnja ne bo skrčila.

Na Kaninu

so odkrili najglobljo jamo

Na pobočju Kanina proti Režiji so jamarji, ki raziskujejo Julijske Alpe, odkrili jamo, ki brez dvoma spada med najgloblje v naši deželi. Pri prvem pregledu so prišli 360 m globoko. Od tu neka prepadna jama pelje še nadalje v globino 30 m. Jamo bodo podrobno pregledali in raziskali prihodnje leto. Nameravajo ji dati ime tržaškega jamarja Eugenia Boegana.

Sovodenjska posojilnica ima nov sedež

V nedeljo ob 11. uri popoldne so v Sovodnjah blagoslovili novi sedež tamkajšnje posojilnice. Blagoslovitev je opravil domači župnik g. Vl. Komac. Za to priložnost so dospeli odlični gostje, med njimi predstavnik Italijanske državne banke dr. Bertogno, tajnik zveze obrtniških in kmečkih posojilnic Barbino iz Vidma, ravnatelj Kmečke banke iz Gorice dr. Baša. Navzoč je bil celoten odbor posojilnice s predsednikom Andrejem Pipanom in še številni drugi ljudje. Zbrane goste je nagovoril župan Jožef Češčut in poudaril pomen posojilnice, ki je bila ustanovljena že leta 1908 in je do danes preživela razne hude in težke čase, pa se vendarle vedno znova dvignila iz številnih težav ter učkala danes dan, ko si je zgradila lasten dom. Glavno zaslužno za to imajo odborniki vseh teh dolgih let, ki so znali vedno varno voditi posojilnico in jo varovati pred prisilno likvidacijo za časa fašizma.

Povišali so družinske doklade

S. 1. oktobrom je stopil v veljavo dogovor med vlado in sindikati glede povišanja družinskih dokladov. In sicer so v soglasju z dogovorom nastopili tile poviški: 15 lir na dan za vsakega otroka, 11 lir za ženo in 17,50 za starše. Tako bodo od sedaj naprej znašale družinske doklade: za vsakega otroka 205 lir na dan; za ženo 149 lir, za starše 72,50. Enaki poviški družinskih dokladov se bodo izvršili s 1. aprilom 1965.

Dol

V soboto 19. septembra sta se v naši cerkvi poročila Marica Frandolič iz Dola in Anton Tomšič iz Sovodnj. Poročil ju je domači župnik g. Joško Stanta. Mlademu paru iskrene čestitke in voščila na novi življenjski poti.

Podgora

Ze v četrtek zvečer, 1. oktobra, ob 6/4 se bomo zbrali pri Marijini kapeli in bomo prenesli priljubljeni kip Matere božje z lučkami in petjem v sprevedu od kapele do cerkve. Tam bo tri večere ob isti uri molitev, petje in duhovna priprava na bližnji nedeljski praznik.

V nedeljo 4. oktobra začnemo našo rožnovensko slovesnost v cerkvi ob 2½ popoldne s petjem, blagoslovom, ofrom in spominskimi podobiciami. Nove orgle bo-

TRŽAŠKE NOVICE

Zaključek seminarja šolnikov na Bledu

Od 15. do 24. septembra je bil na Bledu seminar za slovenske profesorje in učitelje s Tržaškega. Pobuda spada v okvir dogovorov mešane italijansko-jugoslovanske komisije. Podoben seminar je bil za italijanske šolnike iz Istre pri Gardskem jezeru meseca julija letos.

Seminarja na Bledu se je udeležilo 13 srednješkolskih profesorjev in 12 učiteljev, ki jih je določila šolska oblast. Predavanja o raznih šolskih in kulturnih problemov, kot o šolski reformi, o jezikoslovju, pouku slovenščine, so imeli priznani univerzitetni profesorji in šolski strokovnjaki.

Obiskal jih je tudi sekretar za šolstvo republike Slovenije prof. Lipužič skupno s predstavniki oblasti. Ob tej priložnosti jim tržaški šolniki stvarno predložili probleme slovenskega šolstva v Trstu in manjšine sploh. Seminar je vodil višji svetnik sekretariata za šolstvo Slovenije prof. Stane Mihelič, ki bo z novim šolskim letom prevzel mesto pedagoškega svetovavca za slovenske šole na Tržaškem. Svoj urad bo imel pri šolskem skrbništvu v Trstu. Enakega svetovavca dobijo italijanske šole v Istri.

OTVORITEV

Slomškovega doma v Bazovici

bo 11. oktobra t. l. ob 15. uri

Slovenski vrtec v ulici Donadoni

Tržaški župan je obljubil slovenski vrtec v središču mesta že lani julija, ko je dr. Simčić stavil to za enega izmed pogojev pri glasovanju za proračun. Občina je izpolnila svojo obljubo z enoletno zamudo (in jo prodala še drugim strankam). Toda zdaj je vrtec tu, kljub pihanju in bevskanju fašističnih ostankov in kljub protislovenskemu sovraštvu nekaterih ljudi, ki so dobili zatočišče v videmskem dnevniku »Messaggero Veneto«. Izreči pa je treba priznanje odborniku za šolstvo prof. Romanu, ki je izvedel sprejeti sklep brez oklevanja in kljub nasprotovanju sovražnikov mirnega sožitja med italijansko in slovensko govorečimi Tržačani. Dalje je treba izreči priznanje svetovavcu Slovenske skupnosti dr. Simčiću, ki ni odnehal z intervencijami v tej zadevi, čeprav jih je bilo kar čedno število.

Slovenski vrtec v ulici Donadoni je plačilo za našo vztrajnost in dokaz, da je Skupna slovenska lista dosegla uresničenje ene izmed važnih točk svojega programa za tržaško občino.

Tabor Slovenske prosvete

bo v BAZOVICI ob otvoritvi »Slomškovega doma« v nedeljo 11. okt. popoldne

do praznik še bolj povzdignile. Sledi procesija kot običajno in se zaključuje pri lepi kapeli, kjer bo govor in še sveta maša z ubranim petjem.

Vabimo vse naše mestne in okoliške duhovnike in številne Marijine častivce: Pridite!

† Pušnar Terezija iz Podgore.

Vsa družina in sorodniki se zahvaljujejo številnim udeležencem pri pogrebu in vsem, ki so za pokojno molili.

Franc Pušnar

Zdravstvena konferenca

Pred dnevi so se mudili v Trstu sloviti svetovoznani internisti, kot prof. Caroli (Pariz), Merli, Ratti, Schwarz-Thiene in Henning (Nemčija) ter tržaški primariji Caravetta, Lapenna in Tagliaferro. V svojih dolgih in plodnih diskusijah so razpravljali med drugim o pomanjkanju encimov (prepotrebni za prebavo) ter o vplivih živčevja na prebavni sistem, kar je še posebno zanimalo poslušavce.

Sodobni trgovski center »SPAR«

Pred nekaj dnevi so odprli pri Sv. Šoboti velik trgovski center »SPAR«. Mr. H. Daniels, glavni ravnatelj mednarodne ustanove »SPAR«, je v ta namen prišel iz Amsterdama v Trst, da prinese svoj pozdrav v imenu podobnih organizacij, ki že delujejo v štirinajstih evropskih deželah ter bodo kmalu tudi v Afriki. Nove obširne prostore je blagoslovil v nadškofovem imenu msgr. Fornasaro. Organizacija, kakor tudi njene zaloge, imajo namen nuditi obširnim krogom potrošnikov proizvode (predvsem s področja jestvinske industrije) po tovarniških cenah.

Jesenska matura

Na slovenskih srednjih šolah v Trstu so se zaključili zrelostni izpiti v jesenskem roku. Uspešno je opravilo izpite 26 dijakov.

Izdelali so:

Klasični licej

Zdenko Floridan in Jakob Renko (Trst) ter Lucijan Pizzzo, Danijel Pintar in Helena Knez (Gorica).

Znanstveni licej

Aleksander Korošec, Radoš Možina, Rudolf Skrinjar, Andrej Okoren.

Učiteljske

Nadja Mihalič, Nadja Slokar, Vladimír Klanjšček, Nives Rožič (Gorica).

Trgovska akademija

Ana Roža Babuder, Sonja Castellani, Magdalena Čok, Silvana Dietz, Sonja Ghezzi, Klara Justo, Stevo Kosmač, Aleksander Krizmančič, Neva Malalan, Ivan Mosetti, Josip Pahor, Gabrielja Visini, Rajko Zajec.

OBVESTILA

MOLITEV za vesoljni cerkveni zbor lahko dobite v Alojzijevišču.

TRIDNEVNICA v čast sv. Frančišku bo pri Sv. Ivanu v Gorici ob 5.30 zvečer, in sicer: v četrtek 1. oktobra, združena z uro čiščenja pred prvim petkom za duhovniške poklice, v petek s sv. mašo, v soboto s pobožnostjo v čast Srcu Marijinemu. — Sklep v nedeljo ob 4^h popoldne.

SLOV. PROSVETA iz Trsta sporoča, da ni dobila Avditorija za nedeljo 11. oktobra. Zato je prenesla prireditve v Bazovico.

POSOLSKI POUK za deklice osnovnih in nižjih srednjih šol se začne v Gorici na Placuti št. 18 v ponedeljek 5. oktobra ob 14.30.

SLOVENSKEGA TABORA, ki bo dne 11. oktobra se bodo udeležili tudi Goričani. Za skupni avtobus se je treba oglasiti pri g. Kleindienstu na Travniku. — Avtobus bo šel, če bo potreba, skozi okoliške vasi, a bo sprejemal samo vnaprej priglajšene potnike.

DAROVI

Za Marijanišče: M. M. iz Trsta 5.000; P. D., Zgonik 1.000; tržaški romarji na povratku iz Lurda 52.000; nekaj dobrotnic iz Doline 7.000; neznanji dobrotniki ob marijanskem shodu na Opčinah 15.000; N. N. iz Nove Gorice 12.000 lir. — V petek 1. oktobra za vse blage dobrotnike Marijanišča sveta maša v zahvalo. — Vsem iskrena zahvala! - Ravnateljstvo

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 30, osmrtnice L 50, več 79% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

V nedeljo 4. oktobra ob 14.30 vsi k Marijini procesiji v Podgoro!